

Deel 3:
Op singlereis

'Zeg eens, dames, wie gaat wie deze week insmeren?' Ik knipper even met mijn ogen. Ik sta midden in de nacht, half versuft van de lange rit, op de luchthaven van Schiphol. Heb nog maar net twintig wildvreemden de hand geschud en sta klaar om met hen op single-reis te vertrekken. Nu al is duidelijk: zo'n groep vrijgezellen een week samen onder de Griekse zon, dat gaat vonken geven.

Blote torso's spotten op dag één, en eerste koppels op dag twee

Een eiland en 22 vrijgezellen. Ongeveer de helft mannen, de helft vrouwen. Cocktails, zon en strand. Welkom op *Temptation Island*, maar dan in 't echt. En zonder camera's in het struikgewas. Dat was zo ongeveer het beeld dat ik had bij het boeken van een singlereis naar het Griekse Lesbos met de Nederlandse organisatie Crusj.

Onze noorderburen zijn er al jaren tuk op, op dat soort trips voor vrijgezellen. In eigen land staan ze nog in de kinderschoenen. 'Maar we hebben geregeld Belgen in de groep', stelt Emma van Crusj me vooraf gerust. Dit keer ben ik de enige. En kan ik maar beter een cursus zuinig rijden volgen als de ware Joop erbij zit. Verder weet ik niet wat ik van de reis moet verwachten. Heb de kennismakingsborrel enkele weken voordien gemist, en zit ook niet in de Facebook-groep waar de eerste contacten al schuifend zijn verlopen. Die *temptation*, maar dan zonder bedrog en tranen bij het kampvuur, zie ik wel zitten. Maar met Nederlanders op reis: dat kan evengoed *Oh Oh Cherso* worden. Of nog erger: een week opgescheept zitten met een hoopje betweterige, eenzame nerds.

Eerste koppel

Het is dan ook met een grote koffer – de *femme fatale*-outfits móeten mee – en een klein hartje dat ik me in het holst van de nacht naar de plek van afspraak in de luchthaven sleep. Ik speur naar stereotypen. Naar een platinablonde barbie klaar voor Chersonissos. Of naar een groep mensenschuwe meisjes met vettig haar die van hun ouders verplicht mee moeten. In de plaats daarvan tref ik het perfecte reisgezelschap: een groep doornormale mannen en vrouwen tussen de 25 en 45 jaar. De ene boekte omdat het net uit is met zijn vriendin, 'en ik toch graag op reis wilde'. De ander doet het elk jaar, 'voor de gezelligheid'. Een bontebende met één gemeenschappelijke factor: geen één ervan zoekt een lief. Zeggen ze. 'Echt niet', zegt Daniëlle (28), een halve dag later aan het zwembad. Ze is voor het eerst single in haar volwassen leven. 'En daar wil ik van genieten ook. Ik hoef momenteel geen relatie.'

Profetische woorden, want nog geen 36 uur later zou ene George (35) haar al tegen zijn gilet trekken in een strandbar.

En zouden ze het eerste koppel van de reis vormen. Zo snel kan het gaan. Aftasten op dag één. Eerst aan het zwembad – lees: blote torso's spotten – daarna op restaurant. Keuren of er iets interessants tussen zit. Hoe oud ze zijn, hoe ver ze wonen. Of ze tafelmanieren hebben. Een eerste selectieprocedure in sneltempo, onder het mom van koetjes en kalfjes. Ik probeer subtiel in de buurt van iedere man te gaan staan, om te kijken of hij net dat tikje groter is dan ik.

Dan dag twee. Samen de boot op, voor een dagtrip. Ideaal voor de tweede selectie: het langere gesprek, gecombineerd met de eerste schunnige mopjes. De eerste gelijkgestemde zielen klitten samen. Maar zelfs op zo'n schommelende boot langs baaitjes die van een postkaart geplukt lijken, is er nog geen zweem van romantiek. En ook nog niemand met een spatje stress om die ene leuke jongen of die andere interessante man zo snel mogelijk te versieren. Ikzelf ook niet. Ik heb alle tijd van de wereld om op mijn dooie gemak te monstren of er misschien een goeie match is. En om aan mijn teint te werken, bedenik ik, neergelooft op het bovendeck.

Halve datingpool

Pure naïviteit, zowel wat dat wachten als wat het kleurtje betreft. Want terwijl ik 's avonds met een gloeiend rode zonnekop in de *beach bar* mijn eerste slokje mojito binnenslurp, staan achter me de eerste drie koppels te kussen. En vang ik dus al bot bij de mannen die me het meeste konden boeien. 'Wow, zo snel gaat het anders nooit', zegt Mara, onze reisleidster. Ze giert het uit. De rest kijkt lachend toe, en bestelt nog wat shots. Meteen is de mogelijke datingpool met bijna de helft geslonken. 'Niet per se', zegt een van de jongens, toe aan zijn vijfde singlereis. 'Nu begint het drama. Gaat de ene toch nog met iemand anders slapen? Of wisselen ze allemaal onderling? Let maar op. We zijn allemaal vrij en hebben allemaal goesting.'

Ik knik en lach eens. Moet ik daar nu echt op gaan hopen? Op een datedraaimolen waarbij iedereen elke dag een ander hobbelpaardje uitkiest? Volgens Daniëlle alleszins niet. 'Ik heb George gezegd dat hij nog iemand anders mocht kiezen', vertelt ze me na de eerste

zoen. 'Maar dat hij het me dan wel nú moet zeggen. Ik heb geen zin in belachelijk gedoe.'

Een overbodige vrees. Zij zijn één van de twee koppels die het de hele reis én daarna samen blijven uitzingen. Nog twee andere duo's zijn vooral voer voor speculatie. Maar ikzelf voel met niemand die romantische klik. Raar, want Lesbos doet zijn best. Het eiland waar de oud-Griekse schrijfster Sappho 's werelds allereerste liefdesgedichten neerpande, is nog steeds een idylle. Van 's ochtends tot 's avonds zwoele temperaturen, pittoreske havens, perzikkleurige zonsondergangen, gezellige restaurants en afdoende wijn. Als de vonk hier niet overslaat, dan ligt dat aan een gebrek aan *temptation*. Niet aan het *island*. Goeie kerels wel, stuk voor stuk, die ik ook best goed leer kennen. Want de vriendschappen, die krijgen op Lesbos wél stevig vorm. Was er een quiz over het leven van de andere singles, ik zou er waarschijnlijk wonderwel in slagen.

De groep hangt aan elkaar, gaat elke avond uitgebreid samen eten, lachen en drinken of dansen. Overdag uitpuffen op het strand, een groot deel gaat op jeep-

Als onze reporter **Kim Clemens** (31) één stelling beu is gehoord, dan wel deze: de liefde zal jou vinden wanneer je er zelf het minst naar zoekt. Dus trok ze er deze zomer op uit om al die romantici lik op stuk te geven en ging ze wél op jacht naar **De Ideale Man**. Met alle mogelijke middelen: haar vrienden, een datingbureau, een singlereis en het internet.

KIM ZKT. EEN LIEF

Daniëlle en George waren beiden niet op zoek naar een lief, maar al snel vormden ze het eerste koppel van de reis.

safari, anderen gaan samen duiken en het gros doet mee aan de cocktailworkshop.

Génante stilte

En op een van de dagen zonder geplande activiteit kruipen we dan nog eens gewillig met zijn vieren in een huurwagen. Alwaar een van de andere dames meent mijn match dan toch te hebben gevonden in de vorm van Eric (43). 'Jullie luisteren naar dezelfde muziek, lezen allebei graag strips. En jullie stemmen klinken mooi samen bij het zingen.' Ik lach de génante stilte zo overtuigend mogelijk weg. Hij doet wijselijk hetzelfde. Mooi geprobeerd, denk ik, maar passie en vuur laten zich helaas niet vatten in zo'n ophijsting van gemeenschappelijke kenmerken. De liefde laat zich niet bevelen om zomaar op te dagen op Lesbos wanneer het mij goed uitkomt.

Zelfs niet na een paar whiskeys in de openluchtdiscotheek. Lichtjes tipsy overweeg ik een random Griek.

Niet meteen materiaal voor een duurzame relatie, maar wel aantrekkelijk, zo'n donkere eilandadonis. Een van de barmannen misschien, die die me net die millimeter meer gaf dan hij eigenlijk mag. 'Och die is homo. Dat zie je zo', zegt een van mijn nieuwbakken vriendinnen. We schieten in de lach. De singlereis mag dan geen liefde hebben opgebracht, het is zonder meer een zalige vakantie met enkele blijvende vriendschappen. En als singles ergens goed in zijn, dan wel daarin. Mijn *femme fatale*-outfits gaan de laatste dag onverrichter zake de koffer in. Geen lief gevonden, maar uiteindelijk wel een egaal bruine teint. En die kan me misschien wel helpen bij de volgende etappe van de queeste: de zoektocht via het internet.

**>MORGEN:
ZOEKEN
OP HET
INTERNET**

De trip naar Lesbos heeft misschien geen liefde opgebracht, maar wel blijvende vriendschappen.

De groep hing goed aan elkaar: elke avond uitgebreid samen eten, lachen, drinken en dansen.

Het profiel van Kim

- 31
- Journaliste, amateurbakster, (micro)avonturier, lachebek
- Kinderloos
- Slim, grappig, bescheiden, sociaal, rommelig
- Woont met haar twee katten in Brussel
- Houdt van: boeken, discussies, thee, platen, sprookjes, op café gaan en de Griekse eilanden
- Relatiegeschiedenis: een aantal losse flirts + één (te) lange knipperlichtrelatie
- Zoekt: man, 30+, groter dan 185 cm, breeddenkend, dierenvriend, sociaal, ...
- Knapt af op: arrogantie, valse tanden, agressie

Foto: Lieven Van Assche